

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2014r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	sekr. sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 września 2014r. w Suwałkach

sprawy **B. M.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem B. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 11 września 2013 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje B. M. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 1 lipca 2013r. do dnia 30 czerwca 2016r.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 11.09.2013r. odmówił B. M. przywrócenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 01.07.2013r.

W uzasadnieniu decyzji wskazał, iż w myśl przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440), prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy uzależnione jest m.in. od istnienia niezdolności do pracy. Niezdolna do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Natomiast lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 30.07.2013r. uznał, że B. M. nie jest niezdolna do pracy. Potwierdziła to komisja lekarska ZUS, która rozpoznawała sprzeciw wniesiony w dniu 09.08.2013r. i orzeczeniem z dnia 05.09.2013r. także nie stwierdziła niezdolności do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji B. M. wniosła o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres. Podniosła, iż od wczesnego dzieciństwa (od trzeciego roku życia) cierpi na epilepsję. Od tego też czasu pozostaje pod stałą opieką lekarską i systematycznie przyjmuje leki przeciwpadaczkowe. Mimo choroby podjęła zatrudnienie w (...)w J., na stanowisku młodszego referenta które zostało utworzone przez PEFRON. W trakcie pracy

często miała napady padaczki, w związku z czym wzywano pogotowie. Zdarzenia te powodowały, iż często myliła się w pracy lub musiała ją przerywać. Zdarzało się, że inne osoby musiały kończyć pracę przez nią rozpoczętą. W efekcie pracodawca nie przedłużył z nią umowy o pracę. Natomiast jej stan zdrowia nie uległ poprawie, codziennie bowiem występują napady częściowe, zaburzające jej normalne funkcjonowanie. Powodują one zaburzenia pamięci i koncentracji oraz całkowitą utratę świadomości. Po napadzie odczuwa bóle głowy, zmęczenie i senności. Powrót do „normalności” zajmuje jej 2-3 godziny i w tym czasie musi odpocząć. Ataki stanowią duże utrudnienie i uciążliwość, gdyż nie może się swobodnie poruszać po mieście, czy wykonywać wielu czynności z uwagi na konsekwencje, jakie może spowodować np. praca przy maszynach w ruchu i nadejście ataku epilepsji. Jej zdaniem stan zdrowia nie pozwala jej na podjęcie zatrudnienia i czyni ją nadal niezdolną do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji i wskazał, iż zgodnie z art. 61 ustawy emerytalnej prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie należało uznać za uzasadnione.

Odwołująca się jest bowiem nadal częściowo niezdolna do pracy. Tak mianowicie wynika z trzech opinii biegłych lekarzy sądowych, którzy na podstawie art. 278 kpc sporządzili opinię na potrzeby postępowania sądowego.

W niniejszym postępowaniu uzyskano w sumie cztery opinie biegłych lekarzy sądowych.

Pierwszą opinię sporządzili biegli lekarze sądowi z zakresu neurologii dr n. med. R. Z. i medycyny pracy D. M., którzy rozpoznali u odwołującej się padaczkę. Zaopiniowali, iż stwierdzone schorzenie i stopień jego klinicznego nasilenia nie powoduje jednak częściowej niezdolności do pracy. Nastąpiła bowiem redukcja napadów w wyniku zastosowanego leczenia, a stan psychiczny odwołującej się jest prawidłowy bez cech ogniskowego uszkodzenia OUN. Odwołująca się jest więc zdolna do pracy zgodnie z kwalifikacjami, przy uwzględnieniu przeciwwskazań do pracy na wysokości, przy maszynach będących w ruchu, prac w porze nocnej i ciężkiej pracy fizycznej. Biegli wskazali też, że w stosunku do badania z dnia 09.01.2013r. nie zaszła znacząca zmiana w stanie zdrowia odwołującej się.

Drugą opinię sporządzili biegli z zakresu medycyny pracy – M. W. i neurologii – dr med. T. P., które rozpoznały u odwołującej się padaczkę pod postacią napadów częściowo złożonych, sporadycznie wtórnie uogólnionych. Zaopiniowały, iż jej przebieg i stopień zaawansowania czynią odwołującą się częściowo niezdolną do pracy na okres dwóch lat od stycznia 2013r. i nie stwierdziły poprawy stanu zdrowia od stycznia 2013r. Badanie bowiem EEG potwierdza zmiany występujące w padaczce, a ilość napadów z utratą świadomości nie zmieniła się. Włączenie zaś do leczenia K. spowodowało, iż rzadko miewa napady uogólnione. Częste napady z zaburzeniami świadomości i stan ponapadowy uniemożliwiają jednak odwołującej się pracę.

Kolejną opinię sporządziła biegła z zakresu neurologii - A. R., która rozpoznała u odwołującej się padaczkę o nieustalonej etiologii, z napadami częściowymi złożonymi, częstymi i wtórnie uogólnionymi – sporadycznymi, lekooporną. Zaopiniowała, że odwołująca się jest częściowo niezdolna do pracy od daty ustania poprzednio orzeczonej częściowej niezdolności do pracy, na okres 3 lat. Odwołująca się bowiem cierpi na padaczkę lekooporną i przyjmuje 4 leki w dawkach bliskich maksymalnym. Mimo to, co potwierdza dokumentacja leczącego ją neurologa, napady częściowe złożone z zaburzeniami świadomości występują do kilku dziennie. Sporadyczne natomiast występowanie napadów drgawkowych nie zmienia kwalifikacji przebiegu padaczki jako ciężkiej. Z wywiadu i dokumentacji medycznej nie wynika też, aby nastąpiła poprawa samopoczucia i stanu zdrowia odwołującej się w stosunku do badania z dnia 09.01.2013r.

Ostatnią opinię sporządził biegły lekarz sądowy z zakresu medycyny pracy – dr hab. n. med. B. J., który również rozpoznał padaczkę lekooporną z częstymi napadami częściowymi złożonymi i wtórnymi uogólnionymi bez poprawy

przebiegu pod wpływem leczenia oraz stan po dwukrotnym cięciu cesarskim. Zaopiniował, iż powyższe schorzenia czynią odwołującą się częściowo niezdolną do zatrudnienia nadal po 30.06.2013r. nie zaobserwował, aby stan zdrowia odwołującej się uległ poprawie. W jej przypadku występują przeciwwskazania do pracy na wysokości, przy otwartych źródłach ognia i niebezpiecznych zbiornikach wodnych, pracy przy urządzeniach pod wysokim napięciem i wysyłających impuls świetlny, kierowania pojazdami mechanicznymi i maszynami w ruchu ciągłym. Potwierdził, iż odwołująca się może mieć z uwagi na ponapadową senność i dezorientację, problemy z dojazdem do pracy, obsługą w zakresie sprzedaży czy magazynowania, z fakturowaniem czy liczeniem pieniędzy. Z tego też powodu wykonywanie pracy sprzedawcy czy magazyniera wskazuje na istotne utrudnienia. Może pracować przy lekkich pracach, o charakterze biurowym, bez narażenia na urazy i upadki z wysokości.

Jak wypowiedział się Sąd Najwyższy choćby w wyroku z dnia 14.03.2007r. III UK 130/06 (Lex 368973), w sprawie o świadczenie rentowe to ustalenia biegłych lekarzy sądowych dostarczają sądowi wiedzy specjalistycznej, koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenia rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości.

Podobnie wypowiedział się również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12.01.2010r. I UK 204/09 (Lex 577813) i z 24.02.2010r. II UK 191/09 (Lex 590238). Sąd bowiem musi zawsze kierować się ustaleniami biegłych lekarzy sądowych, którzy posiadają w tym względzie specjalistyczną wiedzę.

Sąd tymczasem podzielił opinię ostatnich trzech biegłych sądowych, gdyż są jednoznaczne w swojej wymowie i zawierają odniesienie do całego stanu zdrowia odwołującej się. Ci biegli wydając opinię w sprawie właściwie uwzględnili stan zdrowia odwołującej się i przekonywująco wywiedli, iż stopień naruszenia sprawności organizmu odwołującej się uzasadnia orzeczenie co do niej okresowej częściowej niezdolności do pracy. Ustaleń tych organ rentowy ostatecznie zresztą nie kwestionował. Nie kwestionował też, że odwołująca się jest częściowo niezdolna do pracy na dalszy okres 3 lat od daty ustania prawa do renty tj. od 30.06.2013r.

Nie uwzględniono natomiast opinii pierwszego zespołu biegłych, którzy nie stwierdzili u odwołującej się dalszej częściowej niezdolności do pracy. Ich stanowisko było nieprawidłowe i nie znalazło potwierdzenia w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, a dokładnie w opiniach innych biegłych. Przede wszystkim jednak nie można było podzielić pierwszej opinii dlatego, że sami biegli przyznali, że stan zdrowia odwołującej się nie uległ poprawie, a nie uznali jej za nadal częściowo niezdolnej do pracy, kiedy z tego dotychczasowego stanu zdrowia miała przyznane prawo do renty.

Mając więc powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) i art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przywrócił B. M. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 1 lipca 2013r. do dnia 1 lipca 2016r.

PW/mt